

273:

સં વામીજી લખ્યું , “હું ક સેવક છું”. અથ્ થતસેવા કથ્વાની તેવ્ શ અભિલાષા સાથેવથ્ ધોથી વભિનિ ન પ્ ઝકાથ્ના યોગ, જપ, ત્માદિસાધ્ના કથી શ્હયો છું. સેવા ધ્ધ્ મ્ પથ્ ધ્ધ્ મ્ છે, ગહન ધ્ધ્ મ્ છે. સેવા ક ઉચ્ ૨ કોટીનું કથ્ મ્ અથ્ના સાધ્ના હોવાથી, સેવક થ્તં પહેલાં સેવા મટે વશિષ્ઠ ટ પ્ ઝકાથ્ની યોગય્ત મ્ભાવવાની અનવિાથ્ યપણે આવશ્કય્ક ત્ હોય છે. અયોગય્ સેવક લોકહતિ સાધ્નાની ભવના લઈને સેવા કથ્તે હોવા છતં હત્તિા સ્ થને અહતિકથી ઢેસે છે. સેવા ત્ વને જાણનાથયોગય્ સેવક વાસ્ ત્કિ જોતં ક સાધ્ક છે. સેવકનું શથીશ્, મ્ન, વાણી, ંધ્ ધ્—તેસેવા મટે સાધ્ક છે, અને આપણે જેમ્ની સેવા કથી છી તેસાધ્કય છે.

274:

સં વામીજી લખ્યું , “પથેક ધ અને પ્ શ્તય્ક ધ (અપથેક ધ) ભેદથી સાધ્ના ઢે પ્ ઝકાથ્ની છે. સાધ્ક , ઈશ્ વથ કે દેવદેવી વગેરે સાધ્કય ત્ વને જાણતે નથી, ળાખતે નથી. પથ્તુશાસ્ ત્ શ સંસ્ કાથ્થી અથ્ના તે ગુરુ મ્મથી સાંભળીને સાધ્કય ળ વા જે ઈશ્ વથ કે દેવદેવી છે તે ની પ્ થપ્ ત્ મટે અથ્ના તે તે પાસેથી કોઈક ભૈતકિ ઈચ્ છાની ત્પ ત્મટે સાધ્ના કથે છે તેસાધ્ના પથેક ધ છે. જ્ યાં સાધ્કય ત્ વની વ્ યક ત્થૂપે કે ત્ વથૂપે પ્ શ્તય્ક ધ પથ્ચિ કે પ્ શ્તય્ક ધ અનુભ્તિજનય જ્ જાન મ્ભાવીને સાધ્ના કથ્વામં આવે છે, તેપ્ શ્તય્ક ધ ળ તે અપથેક ધ સાધ્ના છે.

શ્રી સદાશયિ

(અંત્ દથ્ શન , મ્, 1967 22-1), શ્રી સદાશયિ આશ્ થ મેટેથ, અઘ્વાવાદ.